

Redegørelse af statsministeren i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 2:

Statsministeren (Poul Schlüter):

Valget den 10. maj viste nogle klare tendenser, som er af betydning, når vi skal vurdere den politiske og parlamentariske situation efter valget.

Partierne på venstrefløj - Socialdemokratiet, SF og Fælles Kurs - havde tilsammen en klar stemmemæssig tilbagegang. Disse partier mistede 6 mandater.

De ikke-socialistiske partier - så forskellige de er - havde tilsammen en tilsvarende fremgang og repræsenterer nu et klart flertal både i befolkningen og i antal mandater her i Tinget.

Valget blev som bekendt udskrevet på grund af modsætningerne omkring reglerne for fremmede orlogsfartøjers anløb af danske havne. Da valget blev udskrevet, udtalte jeg her i Tinget, at vi efter valget ville arbejde for regler, der skulle bygge på den danske politik om atomvåbenfrihed i fredstid og udformes således, at de er forenelige med vore allieredes synspunkter.

Valget fik et udfald, som har muliggjort en løsning i overensstemmelse hermed.

På denne baggrund måtte det være naturligt, at regeringens ledelse fortsat skulle være hos de ikke-socialistiske partier. Men det betyder ikke, at der skal føres en ensidig blokpolitik baseret på et forholdsvis snævert flertal her i Folketinget.

Det Konservative Folkeparti, Venstre og Det Radikale Venstre mener, at en regering udgået af disse tre partier er det bedste fundament for at tilvejebringe politiske løsninger, der er en helhed med hensyn til både indenrigspolitik og udenrigspolitik.

Regeringen er dannet med det klare formål at formidle et bredt samarbejde her i Folketinget - af to vægtige grunde:

Med den sammensætning, Folketinget har, er det nødvendigt, hvis vi skal skabe tillid til, at der vil være politisk stabilitet i den kommende valgperiode, den tillid, som er af så afgørende betydning for udviklingen i vort samfund ikke mindst på det økonomiske og erhvervmæssige område.

Men dernæst: Vi skal løse store og vanskelige opgaver i løbet af valgperioden, opgaver, der kun kan løses, hvis vi kan opnå forståelse og aktiv medvirken fra alle grupper i det danske sam-

fund. Den forståelse og den aktive medvirken opnår vi bedst, hvis der kan føres en politik, som har tilslutning fra et bredt flertal af befolkningens valgte repræsentanter her i Folketinget.

Der er ingen tvivl om, at det ville have været positivt, hvis regeringsdannelsen kunne være sket på grundlag af aftaler om et program, som uden videre kunne støttes af et flertal her i Folketinget. Både Folketingets formand, den daværende formand for den radikale folketingsgruppe og jeg måtte imidlertid som forhandlingsledere konstatere, at det ikke kunne lade sig gøre.

Derefter pegede partier, som repræsenterer 96 mandater her i Tinget, på, at jeg skulle søge at danne en regering, og på det grundlag fik jeg til opgave at danne en regering, som kan formidle et bredt samarbejde.

De forhandlinger, jeg herefter har ført, har resulteret i, at jeg i dag kan præsentere en regering, som består af Det Konservative Folkeparti, Venstre og Det Radikale Venstre.

På denne regerings vegne skal jeg i dag redegøre for hovedlinjerne i den politik, regeringen ønsker gennemført, og som vi vil indbyde Folketingets partier til et bredt samarbejde om.

Hovedopgaven for Danmarks udenrigs- og sikkerhedspolitik er at virke for en mindskelse af de internationale spændinger - både spændingerne mellem Øst og Vest, spændingerne mellem Nord og Syd og de regionale spændinger, som vi oplever rundt omkring - under varetagelse af hensynet til Danmarks sikkerhed.

Regeringen vil arbejde for konkrete, realistiske våbenkontrol- og nedrustningsaftaler, der kan skabe sikkerhed på et lavere rustningsniveau. Regeringen vil støtte alle bestræbelser for at mindske atomvåbenenes antal og betydning og vil virke for, at kemiske våben bliver forbudt. Regeringen vil yde en aktiv indsats for at øge respekten for menneskerettighederne.

Disse mål skal vi først og fremmest forfølge gennem et aktivt medlemskab af FN, NATO og EF/EPS samt gennem det nordiske samarbejde.

Vi skal bygge på NATO's vilje og evne til at fremme afspændingen mellem Vest og Øst og fremme danske synspunkter ved at påvirke strategier og beslutninger indefra.